

гласа, музиката на словото му — да изпълнимъ неговата заветна мечта : винаги да живѣе на сцената.

Опитътъ да се преценява художественото наследство на актьора е опасенъ, защото преценката не може да се отърси изцѣло отъ недостатъцитѣ на субективното виждане. Но този страхъ би ни лишилъ отъ всѣкакви представи за единъ истински артистъ, който стои отъ другата страна на „живота“ — особено, когато той е създателъ на ценни и живи образи. Тази мисълъ ни окрили да дрѣзнемъ и направимъ малкъ прегледъ за творчеството на единъ чудесенъ артистъ, на който пътятъ къмъ славата бѣ преграденъ отъ смъртта.

И все пакъ отъ артиста ще остане скъпо наследство : споменитѣ на очевидци, нѣколко пожълтѣли любовни писма, неизплатени полици, разхвърляни бележки и записки, портрети отъ роли — и легендитѣ, които тепърва ще тръгнатъ отъ уста на уста.

Изкуството на артиста съ време ще се изпепели и ще изчезне до най-дребната следа, когато ще престанатъ да съществува въ-ременниците му — любители на театралното изкуство.

Дано иднитѣ поколѣния си припомнятъ, че въ българския театъръ е имало единъ прекрасенъ човѣкъ и артистъ — Богомилъ Андреевъ.